

købing (Rørdam) anker over, at som Forholdet er, kunde man beholde Soldaterne efter den Tid, de skulle hjemsendes, men naar Lovforslaget er vedtaget, kan man det ikke længer, skal jeg sige, at det ærede Medlem ganske vist har Ret deri, men jeg antager, at Landstinget har haft den Tanke med denne Ændring, at det i mange Tilfælde vilde være af Betydning for Soldaterne, hvad for Resten ogsaa er udtalt af et æret Medlem i Udvalget, at kunne blive udskrevne af det militære Sygehus og komme til et Sanatorium, idet et saadant jo for manges Vedkommende kan findes i Nærheden af deres Hjem. Det vilde være i høj Grad ønskeligt, om de kunde komme ind paa et saadant Sted, hvor de følte sig bedre betjente og mere tilfredse. Jeg vil haabe, at hvis ikke Soldaterne mene at kunne blive anbragte paa en bedre Maade i Nærheden af deres Hjem, ville de i de fleste Tilfælde bekvemme sig til at blive frem for at komme hjem som syge uden Udsigt til at faa en saadan Forplejning, som de vilde kunne faa paa det militære Sygehus.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 70 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsraadet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Statsstøtte til Sygehuse for tuberkuløse samt til Patienters Behandling paa saadanne.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 1755; Udvalgets Erklæring i Tillæg B. Sp. 1691).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ordføreren (*Guldbrandsen*): Dette Forslag er undergaaet en Forandring i

det høje Landsting, og denne bestaar deri, at der er indføjet en ny § 8. Denne Paragraf gaar ud paa, at det skal tilstaaes to Klasser af tuberkuløse at komme i fortrinlig Betragtning, naar ledige Patientpladser paa de i Forslaget omhandlede Anstalter skulle besættes. Det er Forslagets egentlige Tanke. Den ene af de to Klasser er de Patienter, der ere omtalte i § 6. Jeg skal ikke nærmere præcisere det økonomiske Standpunkt, Patienterne skulle staa paa i Henhold til Paragraffen, men det er i hvert Fald alle dem, der gaa ind under Betegnelsen enten „ubemidlede“ eller „mindre bemidlede“, og disse Patienter have udelukkende Adgang til at faa Omkostningerne ved deres Behandling og Ophold paa Anstalten delvis dækkede af Statskassen. Ingen andre end disse kunne faa Statsunderstøttelse i saa Henseende. Den anden Klasse er de mere velstillede, men dog ikke i særlig høj Grad velstillede tuberkuløse. For at præcisere den økonomiske Grænse opad findes der den Bestemmelse i Paragraffen, at naar de paa-gældende eller deres Forsørgeres økonomiske Forhold i væsentlig Grad vilde forringes, dersom de af egne Midler skulde udrede Omkostningerne ved Opholdet og Behandlingen paa en Anstalt, hvis Priser ere højere end paa Anstalter, der ere nævnte her i Forslaget, skulde de ogsaa have Fortrinsret til at komme i Betragtning ved de statsanerkendte Anstalter.

Men ved Siden deraf hævdes der i denne Ændring et andet Princip, og det er, at disse to Klasser af Patienter skulde indbyrdes være ligestillede. Det er egentlig talt her, Fejlen ligger. Det er dette Punkt, man fra et demokratisk og humanitært Standpunkt kan have noget imod, thi naar disse to Klasser skulde staa ligestillede, vil det kunne ske, at en ret velbemidlet nu og da kan fortrænge en ubemidlet eller en mindre bemidlet fra den Plads, han søger ved en af de i Lovforslaget omhandlede Anstalter, og det vilde være meget beklageligt. Udvalget har naturligvis haft Øje herfor, og under den korte Forhandling om denne Ændring, Udvalget har haft, kom det tydeligt til Orde, at man principalt havde ønsket, at de ubemidlede skulde have fortrinlig Adgang. Men, som sagt, de ere blevne ligestillede.